

Podi v letu 2008

Ponovno srečanje z Lumpijem	3
Obisk CACIB Tromostovje 2008	4
Agility delovna knjižica	5
Štrudelj	6
Podi na Dunaju	6
Podi ni rojen pod srečno zvezdo	10
Podi okreva	11
Na snegu!	11
Sneg končno tudi doma!	12
Umazani Podi	13
Prva agility tekma	15
Agility trening	16
Potepanje po Beli Krajini	17
Kriška gora	18
Sprehod po parku	20
Druga tekma - 3. mesto!	22
Drugič na stopničkih	22
Napad nemškega ovčarja	23
Izpit iz poslušnosti B-Bh	24

Srebrna medalja za agility tek.....	24
Dopust v Švici	25
Drugi rojstni dan	28
Osvežitev	29
Agility 4 fun - 2. mesto!	29
Agilitaški vikend	30
Trma na tekmi	31
Kako sva utrujena po agility tekmi.....	32
Dve leti v novem domu	32
Črno-beli Podi.....	33
Prvi pogoj v agilityu!	34
Vesele praznike!.....	35

2008

5.

jan.

Ponovno srečanje z Lumpijem

Danes sva s Podijem na sprehodu ponovno srečala bernardinca Lumpija.

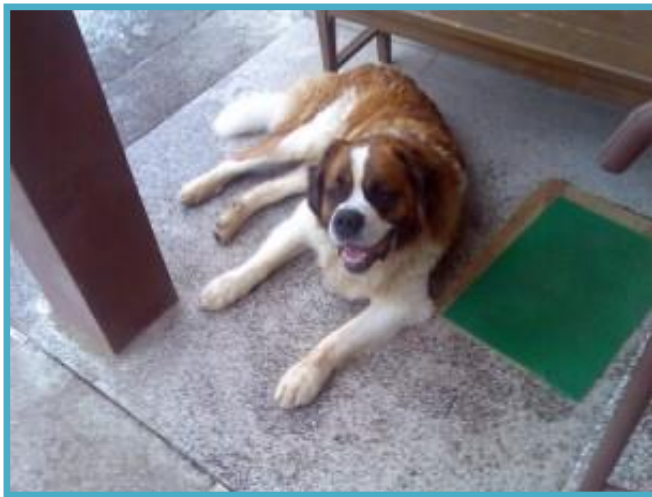

Pa sem mu ušel

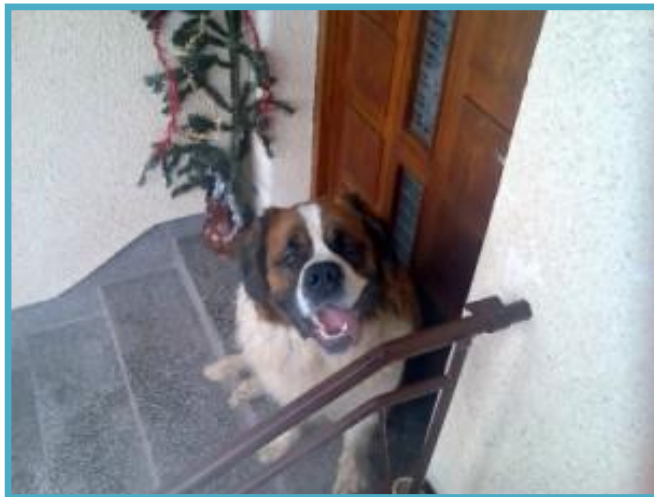

Lumpi pozira fotoaparatu, za Podija pa zaradi prepočasnosti ni bil več tako zanimiv

Podi in Lumpi sta se na travniku nekaj časa veselo podila (no Podi je veliko tekel, Lumpi pa je imel za norenje manj energije), nato pa se je pot zožila in sprehod s tako velikim ter s tako malim psom je postal bistveno težji. Lumpi je po nesreči stopil Podiju na konico repa, zato sem Podija vzela v naročje. Od doma sva bila oddaljena še približno 10 min. V tem času pa je imel Lumpi precej dela z nama. Enkrat mu je celo uspelo, da me je objel za stegno in me ni hotel izpustiti. Nekako se mi je le uspelo izmotati, pri tem pa mi je Lumpi pustil veliko prasko na nogi. Ker smo z Lumpijem že stari znanci, sem ga peljala do doma, kjer smo poklicali njegove lastnike. Pred domačim vhodom pa se je Lumpi z vso svojo težo vrgel meni na hrbet in me objel z obema šapama. Tokrat se mu nisem uspela izmotati in sem začela klicati starša. Na srečo sta me slišala in prihitela ven. Mami je iz mojega naročja hitro vzela Podija, da sem se potem lahko izmotala iz Lumpijevega objema, tokrat na srečo brez prask ali večjih posledic. Moram pa reči, da občutek plesa s tako velikim psom sploh ni bil prijeten in sem bila čisto srečna, da mu ni uspelo spraviti me na tla. Lumpija sva nato skupaj z atijem pazila na našem dvorišču oz. pred vhodom, dokler ga ni prišel iskati lastnik.

Lumpi pred Lumpi pred domačim vhodom

Novoletna slika Lumpija pred vrati

Lumpi ima očitno pravi smrček, da ravno naju s Podijev vedno najde na sprehodu. Čeprav se je tudi tokratno srečanje dobro izteklo, pa vseeno upam, da Lumpija prihodnjič srečava z lastnikom.

2008

17.

jan.

Obisk CACIB Tromostovje 2008

V nedeljo sva s Podijem obiskala pasjo razstavo v Ljubljani, na kateri se je razstavljalo kar 22 papillonov! Ker Podijeva operirana tačka še ni dovolj poraščena, Podi ni bil med njimi. Zato pa je kot obiskovalec spoznal nekaj novih papillonov in med njimi našel tudi svojo sorodno dušo. Ker sem se tokrat zapletla v precej pogovorov, nisem fotografirala psov, ki so se razstavljali. Zato sem bila zelo vesela, ko sem od obiskovalke Jožice prejela posrečeno sliko spoznavanja Podija in mladega Vincenca.

Podi in mladi Vincenc

2008

26.

jan.

Agility delovna knjižica

Ta teden sva s Podijem ponovno začela obiskovati treninge agilitya, kjer nama gre kljub daljši prekinitvi še vedno dobro za začetnika! Zato Podi že ima tudi svojo agility delovno knjižico, da se bova lahko v prihodnjem mesecu pomerila na najini prvi tekmi.

Agility style

To

je pa moja agility knjižica

Pa še dve slike s Podijevimi občutki - ali o poziranju ali o agilityu pa ostaja njegova skrivnost.

Podi kaže jezik - agilityu ali fotografu??

Grr - mali hudiček

2008

Štrudelj

9.

feb.

Podi vzorno spremlja nastajanje štrudlja in s smrčkom zasleduje vse prijetne vonjave.

Mmm tole bo pa nekaj dobrega

Spet moram sedeti stran od roba mize - diši pa še vedno

2008

Podi na Dunaju

14.

feb.

Podi se mi je pridružil na tridnevnem službenem potovanju na Dunaju. V teh dneh je doživel marsikaj. Prvič se je peljal z vlakom, katerih zvoki mu niso preveč odgovarjali, v kupeju pa se je počutil kot doma.

Prvič je tudi živel nekaj dni v hotelu, kjer so ga zelo lepo sprejeli. Sprehajanje mu je bilo dovoljeno povsod, razen v jedilnici.

Podi je tudi dvigalo dobro sprejel in se je z njim vozil brez strahu.

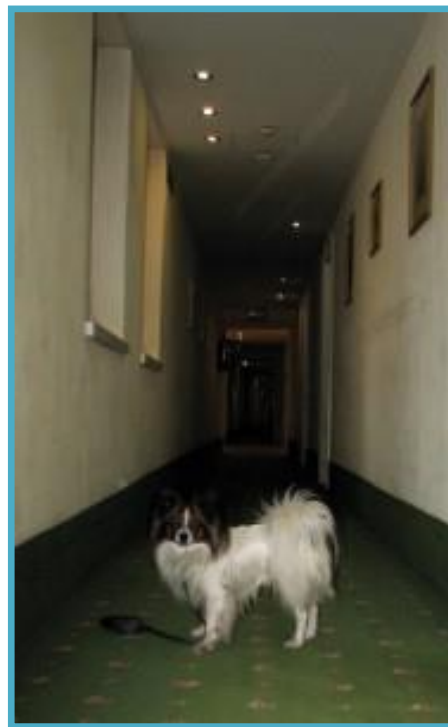
V hotelski sobi se je Podi počutil kot doma in užival v razkošju velike kopalne kadi.

Vlak je zakon - uuu kako drvimo!

Potovanje na velikih, mehkih, udobnih sedežih

Na dolgem hodniku v hotelu

Tale naprava je pa zanimiva

Tole je pa moja postelja

Ups a preveč špricam?

Tale kopalna kad je zakon!

Prvič pa je spoznal tudi veliko mesto in sprehajanje v množici, v odkrivanju vseh novih ulic pa je užival še bolj kot jaz.

Že takoj drugi dan je točno vedel, kje morava zaviti, da prideva do hotela. Obenem pa je tudi točno vedel, katero križišče pomeni - aha sedaj greva pa nazaj v hotel - in me je vedno na istem mestu večkrat poskusil prepričati, da bi se še malo potepala okoli (a moje noge običajno niso več zdržale).

Vsega lepega pa je žal enkrat konec - trije dnevi so minili kot bi mignil. Mogoče pa se bo Podi lahko še kdaj potepal po velikem avstrijskem mestu.

Ob vodnjaku zaljubljenih

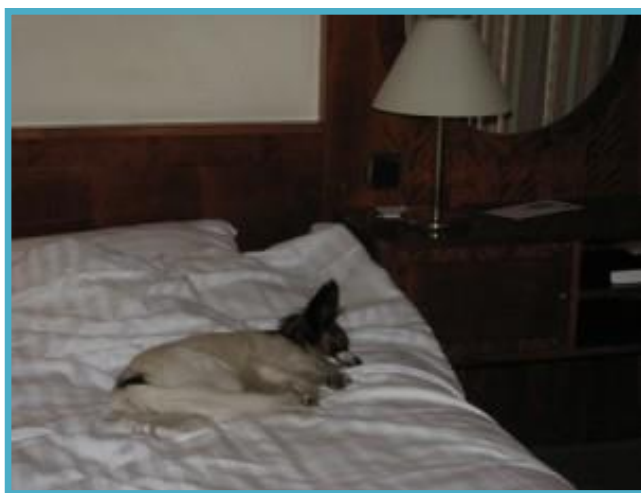
Podi na ulicah Dunaja (v ozadju Plečnikova stavba in poslovni center)

Potepanje po Dunaju

Pa naj še kdo reče, da si psi ne smemo ogledovati lepot mesta

Kljub navdušenju nad potepanjem, je tudi Podi zvečer utrujeno le še padel v posteljo

2008

16.

feb.

Podi ni rojen pod srečno zvezdo

Našemu Podiju res ni namenjeno umirjeno življenje, predvsem pa življenje brez veterinarja. Ravno, ko je dobro okreval po zlomu tačke, sva danes obiskala veterinarja, ker ga je na agility treningu med prostim sprehajanjem psov brez povodca ugriznil sošolec. Ta je ležal na prostoru, Podi ga je previdno prišel povohati po zadnjici in pes je burno odreagiral. Zgrabil je Podija za vrat in ga stresal kot malo plišasto igračko. Podi je sicer imel ponovno srečo v nesreči, saj je ugriz ravno zgrešil glavno žilo na vratu. Doživel je velik šok, jaz pa tudi!

Sedaj je Podi še pod vplivom pomirjevala in naredi le kakšen pijani korak po sobi. Drugače pa leži in je vesel vsakega, ki se usede k njemu, mu kaj pove ali ga malo poboža. V očeh pa se mu vidi le stres in žalost, saj spet ne more biti aktiven kot bi rad bil.

Podi je imel srečo v nesreči

Žalosten in pretresen pogled v očeh malega Podija

2008

Podi okreva

21.

feb.

Podijeva sreča v nesreči se nadaljuje. Še v ponedeljek se mu je rana gnojila, zato sva včeraj ponovno obiskala veterinarja. Tokrat mi je veterinar dobre volje povedal, da se je Podijeva rana lepo prečistila in se nehala gnojiti. Podi se sedaj počuti že normalno, le še trak nosi okoli vratu, da si nebi spraskal in odprl rane. Kako pa se bo odzval na srečanje s kakšnim velikim psom, bom pa še videla.

Podi se je sprijaznil s povitim vratom

2008

Na snegu!

26.

feb.

V nedeljo smo se na čudovit sončen dan odpravili v dolino Tamarja. Podi se je prvič letos sprehajal po dovolj debeli snežni površini, da je imel kar precej problemov pri hoji z udiranjem tačk v sneg. A je kljub temu vztrajno raziskoval belo okolico, le hodil je bolj počasi in previdno (videti pa je bil precej smešno).

Razgledovanje po okolici

Na debeli snežni podlagi

Uživancija na snegu

Luka mi je metal palice!

Celo storž sem našel!

2008

4.

mar.

Sneg končno tudi doma!

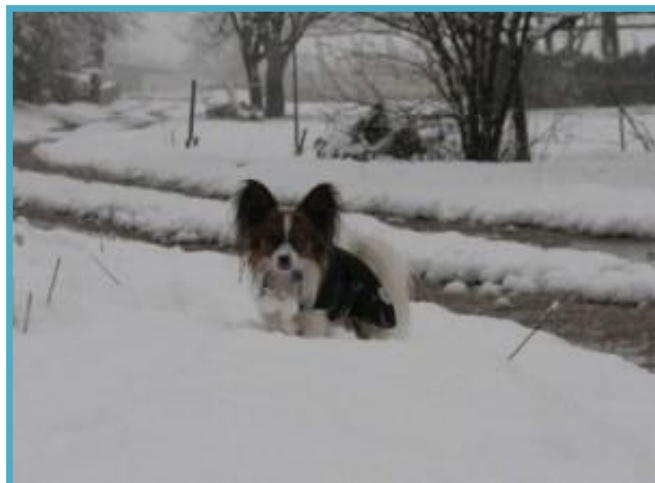
Danes je Podi končno dočakal sneg tudi doma! Užival je že na dopoldanskem sprehodu, seveda pa sva tudi popoldne navdušena odšla gaziti v celi sneg. Podi je kopal in tekkel po snegu kar so ga noge nesle. Vse dokler se mu sneg ni začel prijematati na dlako.

Sicer je še vztrajal in vztrajal pri hoji, a kar trikrat ga je teža snega na dlaki premagala in je obsedel. Tudi do doma je hodil s težavami, saj mu vsega snega nisem mogla očistiti. Vseeno pa mu

preglavice niso branile, da nebi takoj po čiščenju snega z dlake tekkel nazaj v sneg. Za vsak primer, če snega slučajno jutri ne bo več, ga je še malo prinesel s seboj domov.

Sneženi pes Podi

Gazenje po celem snegu

2008

9.
mar.

Umazani Podi

Sneg nas je zapustil in travniki so ponovno zeleni in blatni, kar pa Podija sploh nič ne moti pri teku, prinašanju igrače, in odkrivanju mišk.

Podi rad prinaša igračo

Fotoaparat se ni ustrašil drvečega Podija

Že prihajam

Hitro, hitro - tukaj nekje mora biti

Da vidim, v katero luknjico je ušla

Skopati moram še večjo luknjo

Evo jo!

Pa kaj, če sem umazan - miško sem pa le zbezal iz luknjice

2008

16.
mar.

Prva agility tekma

Včeraj sva s Podijem nastopila na najini prvi agility tekmi in odrezala sva se skoraj odlično! Pri teku jumpinga (J1) sva odtekla brez napak, le malo hitrejša še znava biti. Pri teku agilitya (A1) pa je Podi odlično premagal vse ovire (tudi gugalnico, ki mu na treningih dela največje preglavice), razen palisade, na katero se je podal žal šele v tretjem poskusu, kar nama je prineslo diskvalifikacijo. Kljub temu pa sva najin 'krst' preživela uspešno.

Dan pa ni bil le v znamenju tekmovanja, ampak je Podi spoznal tudi veliko novih psov. Še posebej se je zaljubil v lepo belo psičko, za katero ime sem žal pozabila vprašati.

Podi teče slalom

Ljubezen na prvi pogled

Na travniku pa se je z novim pasjim prijateljem pomeril v hitrosti teka.

Podi še vedno vodi

S Podijem se najlepše zahvaljujeva za vso spodbudo in vodenje najinim agilitaškim prijateljem! Za spremstvo, spodbudo in fotografskih trud pa seveda najinemu Luku!

Energični Podi!

2008

Agility trening

1.

apr.

Podi v agilityu vse bolj uživa. Z agilityem se sedaj celo tako aktivno ukvarjava, da imava včasih s seboj kar svojega osebnega fotografa Luka, ki je na enem zadnjih treningov takole ujel hitrega Podija v objektiv. Podi pa se za fotografa v bližini sploh ni zmenil, ampak je tekel parkur naprej,

kot sem ga vodila.

Podi - hop

Mali hitri agilitaš

2008

8.

apr.

Potepanje po Beli Krajini

V nedeljo smo se potepali po Beli Krajini, kjer sta Luka in prijatelj Jure obiskala nekaj neturističnih jam, midva s Podijem pa sva uživala v lepem vremenu, naravi in okolici. Podija je aktiven dan v novih krajih kar prijetno utrudil, tako da mu je v popoldanskih urah že celo zmanjkalo energije za prinašanje žogice, svoje zadnje moči je zbral le še za čofotanje v reki Kolpi.

Beli grm - Bela Krajina

Utrujeni Podi prinaša žogico

Podijev počitek

Čofotanje v reki Kolpi

Utrujen, a vseeno pozer

2008

22.
apr.

Kriška gora

V nedeljo je Podi osvojil vrh Kriške gore. Nekateri pohodniki na poti so menili, da tako majhen pes ne more osvojiti vrha, drugi so bili mnenja, da je tako lepega psa škoda za v tako blato pot. A čeprav je bila pot blatna in strma, Podiju energije ni in ni zmanjkalo, naju je celo pot in na vsakem počitku neučakano priganjal.

Ko sva midva počivala, je Podi raziskoval okolico in še pri koči na vrhu kopal luknjo za mišjo oz. drugo živaljo.

Tudi zasnežena pot navkreber ga ni utrudila, ampak je na snegu užival kot vedno.

A še ne bomo šli naprej?

Med žafrani

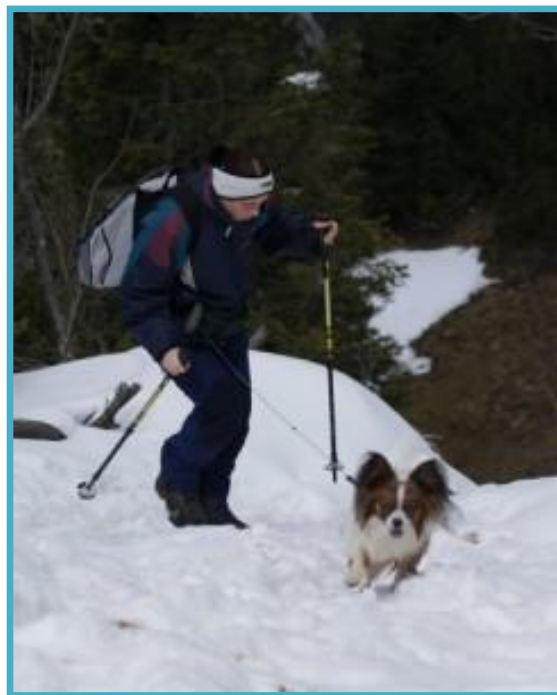
Raziskovalec Podi

Energični Podi pri kopanju luknje

Počitek na klopci ob poti

Po zasneženi poti navkreber

Utrudil se je šele po petih urah in pol hoje, torej ob koncu izleta.

Mali pohodnik

2008

27.

apr.

Sprehod po parku

Ponovno smo obiskali Arboretum Volčji potok in se skoraj cel dan sprehajali med tulipani,

narcisami in drugimi cvetnimi nasadi.

Nasmejani Podi med tulipani

Poziranje pred tulipani

Podi je spet z navdušenjem opazoval race in črnega laboda v jezeru ter spoznaval nove pasje prijatelje.

Malce ga sicer ježe utrujalo vroče vreme, a ga ni oviralo pri raziskovanju številnih koticov parka.

Spoznavanje novih pasjih prijateljev

Tulipani so bili lepi v vseh barvah

2008

20.

maj

Druga tekma - 3. mesto!

V soboto sva se s Podijem drugič udeležila agility tekme, tokrat sva dan preživela v Ložnici pri Žalcu. Dan je bil dolg in naporen, saj sva odtekla dve tekmi v agilityu in tekmo jumpinga. Tekmovala sva tako posamezno kot ekipno za KD Naklo. Izkazala pa sva se super! Na nobenem teku nisva bila diskvalificirana in tako sva sena koncu **uvrstila na 3. mesto A1 small** ter pristala na stopničkah najboljših!

Med zmagovalci!

Foto: Sašo Novak

Podi je osvojil 3. mesto!

Spoznala sva tudi papillona Energya, ki v agilityu tekmuje že 2 leti in je pravi mali prvak, njegovo ime pa pove vse o njegovem teku na parkurju. Tudi Energy je stal na stopničkah za zmagovalce, uvrstil se je na 1. mesto A2 small. Tako sta oba metuljčka na tekmi stala na stopničkah! Domov sva prišla utrujena, a vesela najinega super uspeha! Komaj čakava na novo tekmo v soboto!

2008

27.

maj

Drugič na stopničkah

Soboto sva ponovno preživela na agility tekmi, tokrat v Slovenski Bistrici. Pridružil se nama je tudi Luka in se cel dan trudil čim boljše fotografsko zabeležiti najina teka. Vreme je bilo sončno in vroče, Podi pa je temu primerno nekoliko počasneje tekkel, a vseeno je tek agilitya odtekel z eno napako (5 kazenskih točk), tek jumpinga pa brez napak (0 kazenskih točk). S takšnim rezultatom se nama je ponovno uspelo uvrstiti na 3. mesto in domov sva prišla z lepo pasjo bronasto medaljo! Nekaj utrinkov Podijevega teka:

Podi - hop!

Ovinek

Podi teče slalom

Foto: Agility forum Slovenije

2008

12.

jun.

Napad nemškega ovčarja

Podi zelo rad hodi z menoj zvečer po mleko na bližnjo kmetijo, oddaljeno tri hiše od doma. Včerajšnja pot pa je bila za naju ponovno šokantna, saj naju je pri povratku, dve hiši od doma, napadel nemški ovčar.

Ponovno sva imela srečo v nesreči, saj sem na srečo Podija imela privezanega na le meter dolg povodec (ker sva prej na domačem dvorišču vadila vaje poslušnosti) in ne na 5-metrski flexi (kar bi bilo lahko za Podija bistveno bolj tragično ali celo usodno). Pes je pridrvel v naju izza grmovja domačega dvorišča. Njegovo napadalnost je bilo videti tako v očeh kot v teku. Pri nama je bil v trenutku. Jaz sem na srečo hitro odreagirala. Začela sem vpiti na ves glas in hkrati spremljati Podija v begu pred psom. Podi je tekkel v krogu meter oddaljen okoli mene, zato sem v mislih

imela samo to, kako ga bom kar najhitreje uspela dvigniti v naročje. To mi je po nekaj krogih lovljenja tudi uspelo, na srečo pa je istočasno končno prišel gospodar nemškega ovčarja in psa spodil domov. Kaj bi nemški ovčar naredil po tem, ko bi bil Podi pri meni v naročju, sploh nisem razmišljala.

Domov sem prišla v solzah in šoku. Pred očmi pa se mi še vedno vrtil film, kaj bi se v tem primeru zgodilo, če bi bil Podi (kot običajno) navezan na flexi in bi bil pred menoj 5 metrov. Pes bi ga zelo verjetno takoj imel v gobcu, jaz pa mu s take razdalje nebi mogla nič pomagati.

Šok je bil velik, na srečo pa sva oba domov prišla brez poškodb.

2008

22.

jun.

Izpit iz poslušnosti B-Bh

Včeraj je Podi zaključil njegovo osnovno šolanje poslušnosti po programu B-Bh, jaz pa sem hkrati opravila izpit za vodnika psa spremljevalca.

Kljub sončnemu in zelo vročemu dnevu, je bil Podi zelo poslušen in je vse vaje na poligonu opravil skoraj brez napake. Ker je bil tako dobro razpoložen in poln energije, mu je bila vaja več minutnega odlaganja najmanj po volji. Zato se je kar dvakrat iz ležečega položaja usedel in nama tako prislužil nekaj kazenskih točk. Vseeno sva izpit izdelala odlično (od 100 možnih točk sva dosegla 96 točk) in pozitivno navdušila sodnika.

Podiju po zaključku šolanja energije sploh ne zmanjka in je stalno nasmejan! Mislim, da ve, da je bil zelo priden in je z odliko zaključil neko pomembno obdobje v njegovem pasjem in šolajočem življenju.

Seveda pa opravljen izpit iz poslušnosti za Podija ne pomeni zaključka šolanja in druženja s številnimi pasjimi prijatelji, ampak bova treninge agilitya sedaj ponovno lahko bolj redno obiskovala.

2008

1.

jul.

Srebrna medalja za agility tek

V soboto sva se s Podijem udeležila agility tekme v Domžalah. Tek agilitya sva prvič odtekla brez napak in se uvrstila na drugo mesto. Žal pa sva za 21 stotink presegla standardni čas parkurja, zaradi česar najin tek ne velja kot tek brez napak in tudi ne kot najin prvi pogoj. Čeprav teka jumpinga nisva tekla (saj se mi je mudilo na prijateljičino poroko), sva vseeno prejela tolažilno srebrno medaljo za tek agilitya. Tako imava lep spomin na najin najboljši tek do slej, čeprav nisva mogla tekmovati do konca.

2008

20.

jul.

Dopust v Švici

Letošnji dopust je Podi preživel malo drugače. Najprej se je dolgo vozil v avtu in bolj ali manj spal na svojem prostoru. Nato smo si ogledovali številne znamenitosti, pa čeprav je zelo deževalo. Zvečer pa smo zgradili nekakšno čudno hišo, v kateri smo zaspali - šotor. Skratka, Podi si je verjetno mislil - letošnji dopust je pa čisto mimo. Naš prvi postanek je bil po več urah vožnje, ko je le nehalo deževati. Odšli smo na razgledno točko prvega jezera v Švici, ki smo ga videli. A glej, glej, ta razgledna točka je bilo pravo malo presenečenje za Podija - videl je čudne, pisane krave, do katerih je imel mešane občutke.

Naši prvi planirani ogledi so se pričeli ob Ženevskem jezeru, kjer je sprva deževalo, a se nas je kasneje vreme usmililo in smo lahko uživali ob jezeru in ogledovanju številnih gradov.

Počitek na pomolu ob Ženevskem jezeru

Čudno presenečenje - popisane krave

Ob Ženevskem jezeru

Sledili so dnevi, ko smo si ogledali več večjih mest - Ženevo, Bern, Zurich - ki Podiju zaradi prometa in veliko ljudi niso bili najbolj všeč, bolj je užival v sprehodu po parkih znotraj mesta in v manjših mestecih - Stein am Rhein in Shaffhausen.

Prijateljevanje z levom

Pri psu v mestecu Stain am Rhein

Za mizico v parku Berna

V parku na otoku Mainau pri Konstanzu

Po napornih, a zanimivih dnevih, smo zvečer utrujeni prihajali v različne kampe. Novost za Podija je bilo spanje v šotoru in spalni vreči, ki ju je kmalu brez problema sprejel. Manj mu je bilo všeč, da je moral biti privezan in ni mogel prosto raziskovati okolice.

Podi pes čuvaj

Podi se je odločil, da bo odkopal kavelj, na katerega je privezan

Po potki čez vodo v Kitajskem vrtu

Po petih dnevih raziskovanja Švice je tudi Podi domov prišel utrujen, a po nekaj dnevih počitka se mu je vsa energija že vrnila.

2008

24.

jul.

Drugi rojstni dan

Podi je star 2 leti!

Tokrat je svoj rojstni dan praznoval pri Luku, kjer je dobil slastno tortico in dve novi igrački. Kmalu, ko je naš slavljenec pojedel svoje darilo, smo na bližnjem travniku preizkusili še obe novi žogici. Sicer smo ju kar nekajkrat skupaj iskali po travi, a Podi je bil z obema žogicama očitno zadovoljen. Moja največja želja ob njegovem rojstnem dnevu pa je, da bi bilo naslednje leto za Podija brez slabih izkušenj z drugimi psi! No pa seveda uspešno v agilityu!

Tortica za 2. rojstni dan!

2008

Osvežitev

7.

avg.

Na agility treningih je v teh poletnih mesecih običajno zelo vroče, še posebej po vsakem teku parkurja. A Podija vročina prav nič ne moti. Enostavno se gre osvežiti kar v tisti lavor z vodo, kjer ostali pasji prijatelji potešijo žejo. Za Podija pa je lavor ravno prav velik, da si osveži celo telo, obraz in gobček. Njegovo brezskrbno uživanje je videti nekako takole...

Osvežitev kar v lavorju

2008

Agility 4 fun - 2. mesto!

25.

avg.

Včeraj sva s Podijem obiskala neuradno tekmo agilitya, ki ga je tokrat organiziralo KD Barje. Čeprav je noč pred tem deževalo in je bilo vode na poligonu ter ob njem precej, podlaga pa zmehčana in blatna, vseeno nisva obupala in ostala na tekmi. In kmalu se je izkazalo, da je bila odločitev prava. Posijalo je sonce, ki nas je prijetno grelo še cel dan ter nam posušilo podlago v tolikšni meri, da tek sploh ni bil problematičen. S Podijem sva se ponovno dobro odrezala. Prvi, agility, tek sva odtekla odlično (brez kazenskih točk) in se uvrstila na 3. mesto. Tudi jumping je bil za naju uspešen (tudi brez kazenskih točk), čeprav je bil Podi že malce utrujen od zanimivega dne in je tekel nekoliko počasneje. Na koncu sta nama oba dobra teka prinesla najino prvo uvrstitev na 2. mesto!

2. mesto na neuradni agility tekmi!

Domov sva odšla zadovoljna in že v pričakovanju naslednje tekme v prihodnjem tednu.

2008

4.

sep.

Agilitaški vikend

Pretekli vikend je bil agilitaško obarvan. V soboto sva se s Podijem udeležila tekme, ki jo je tokrat organiziralo KD Selca. Oba najina teka sta bila tokrat pod pričakovanji. Pri agility teku se je Podi ponovno odločil, da ne bo šel na tehtnico, pa je šel tek brez kazenskih točk. Pri teku jumpinga pa sem bila jaz krivec za 5 kazenskih točk, saj so mi misli ušle stran od agilitya in sem Podija preslabo usmerila v slalom, zato sva ga morala ponoviti. Skratka, na koncu sva se uvrstila na 4. mesto in tokrat nisva stala na stopničkah. Dobra stran tega je, da sva lahko odšla prej domov kot običajno. Nedelja je bila ponovno v znamenju agilitya, tokrat v gorah. Z agilitaškimi prijatelji smo se odpravili na planino Preval. Za Podija je bila to nova izkušnja, sej je bil prvič v gorah s pasjimi prijatelji. Pot sicer ni bila zahtevna, a nekaj urno druženje je bilo super. Mislim, da se bova naslednjega agilitaškega pohoda v septembru ponovno udeležila.

Kje pa je Luka?

Jaz bi tudi čokolado

Zakaj moram biti pa privezan?

Počitek pri koči

Agilitaška družčina pri povratku

2008

7.
sep.

Trma na tekmi

Včeraj sem prvič dala prijateljici fotoaparater ter jo prosila, naj posname video najinega agility teka. No, najin tek bi bil čisto dober, če Podija ne bi zgrabila njegova trma, ki pomeni, da noče na tehtnico in za povrhu še na most :(, čeprav je obe

2008

11.

sep.

Kako sva utrujena po agility tekmi...

Po tekmi

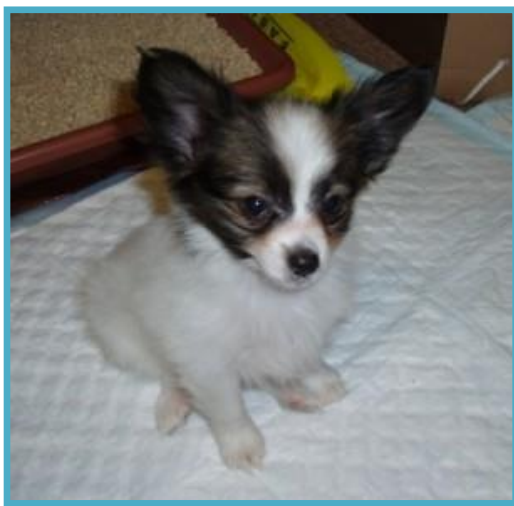
2008

24.

sep.

Dve leti v novem domu

Danes mineva dve leti, od kar je Podi prišel v njegov novi dom. Na misel mi je prišla tale njegova slika iz prvega dne pri nas. Utrujeni Podi po napornem dnevu je vseeno moral pozirati. Po dveh letih pa se je naš Podi od male, puhaste kepice spremenil v dobro odlakanega, velikega pozerja, z dolgo dlako.

Frajer

Vedno pripravljen za trikce

2008

8.

okt.

Črno-beli Podi

V nedeljo smo se s prijateljem Juretom potepali po Ljubljanskem barju, kjer je Podi neznansko užival v kopanju številnih lukenj v mehka tla. Z veseljem je izvajal tudi skok – krog – pred kar dvema fotografoma, ki sta njegovo energijo zabeležila v črno-beli sliki. Tako Juretu kot najinemu stalnemu fotografu Luku se zahvaljujem za super slikce in kolaže!

Podijev prvi črno-beli kolaž

Foto: Jure Jugovic

Tačka in človeška hoja

Foto: Jure Jugovic

Res ne vem, zakaj bi moral hoditi po 4 nogah?

Foto: Luka Oman

2008

25.

okt.

Prvi pogoj v agilityu!

S Podijem sva se pretekli mesec in pol intenzivno pripravljala na zadnjo agility tekmo v letošnji sezoni v organizaciji domačega kinološkega društva Naklo. Še posebej intenzivno sva vadila tehtnico, katere Podi na zadnji tekmi spet ni hotel premagati.

Skratka, tekma v Naklem bi bila velika preizkušnja za Podija ali je res premagal strah pred tehtnico in bo tudi to oviro na tekmi uspešno premagal ali ne. In kaj se je zgodilo? Sodnica je postavila parkur ovir, med njimi pa ni bilo tehtnice! Jaz sem imela seveda nasmeh do ušes in tako sva s Podijem osvojila najin prvi pogoj v agilityu!

Še vedno pa naju čaka velika preizkušnja na tehtnici, mogoče že na decembrski tekmi letos ali pa potem na kasnejših tekmah. Vsekakor pa je na treningu Podijev napredek pri tehtnici odličen, saj gre na oviro sedaj z veseljem, hitreje in izvede tudi cono. A kako mu bo všeč tudi tehtnica kinološkega društva, ki bo organiziralo prihodnjo tekmo, pa bo pokazal čas.

Naš mali agilitaš

Oster ovinek

2008

23.
dec.

Vesele praznike!

Vesele praznike!